

A Fővárosi Ítéltábla az Őszy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Őszy Tamás ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a (jogtanácsos neve) jogtanácsos által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és az II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 22. napján kelt 15.P.23.062/2015/4. számú ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és a felperest illetékfizetésre kötelező rendelkezését mellőzi. Megállapítja, hogy a le nem rótt 36.000 (harminchatezer) forint kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a ... című napilap ... napján megjelent „...” című cikkel kapcsolatosan előterjesztett helyreigazítás iránti keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű alperes részére 30.000 forint perköltséget és külön felhívásra a Magyar Államnak 36.000 forint kereseti illetéket.

Az elsőfokú bíróság ítéletében ismertette a Polgári perrendtartástól szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 342. § (1) bekezdését, 343. § (1), (3) bekezdéseit, az Alaptörvény IX. cikk (1)-(3) bekezdéseit, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1), (3) bekezdéseit, 10. §-át, 12. § (1), (2) bekezdéseit, valamint a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalását.

Abból indult ki, hogy a felperes által sérelmezett közlés kifejezetten az ... csatorna ... híradójával kapcsolatosan, nézettségi adatok alapján rögzítette azt, hogy több mint 200.000 néző hagyta el az ... híradóját. Mivel a felperes a nézettségi adatokat, és a nézőszám csökkenésének tényeit nem vitatta,

ezért az elsőfokú bíróság a cikkbeli tényállítás valóságtartalmával kapcsolatos bizonyítást nem folytatott le.

Osztotta azt az alperesi álláspontot, hogy nem képezheti helyreigazítás tárgyát az, hogy az I. rendű alperes csak egy időszáv és egy műsor nézettségi adatait vizsgálta, nem pedig egy hosszabb időintervallumot, illetőleg műsorfolyamot tekintett át.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresete szerinti döntés meghozatalát.

Álláspontja szerint az általa a cikkből sérelmezett közlések valótlanok, megalapozatlanok, ezzel az alperes súlyosan sértette a felperes személyiségi jogait.

Az elsőfokú bíróság által kifejtett álláspont a cikk tartalmát figyelembe véve cáfolható. A ... híradó nézettségének alakulását, mint adathalmazt arra próbálja a cikk írója felhasználni, hogy az egész csatornát negatív színben tüntesse fel. A statisztikai adatok alapján levont helytelen és rosszindulatú következtetések miatt élt a felperes a sajtó-helyreigazítás eszközével. A cikk tulajdonképpen kiragadott egyetlen műsorszámot az ... televízió egész napos műsorfolyamából és az alapján vont le következtetéseket az egész csatorna minőségére, szakmaiságára, társadalmi megítélésére vonatkozóan. A híradó nézettségével kapcsolatosan nem elhanyagolható az a tény, hogy az ... a nap folyamán végig híreket sugároz, a ... híradó előtt és után is, illetve a ... híradóját nem csak az ...-en, hanem a ...-n és a ...-ön is megtekinthetik a nézők. Az I. rendű alperes nem tett eleget a sajtóra vonatkozó jogszabályi kötelezettségeknek azzal, hogy nem említette az átalakulást, ami a ... egészét érintette, holott a közölt adatsor szoros összefüggésben áll ezzel a ténnyel. Nem feltételezhető az átlag hírolvasóról, hogy a műsorstruktúra teljes átalakulásával összefüggő nézettségi statisztikák változásáról lennének ismeretei. Álláspontja szerint az alperes sérelmezett cikkének célja kifejezetten az, hogy bizonyos adatok kiragadásával, a valós teljes összkép figyelmen kívül hagyásával, valótlan állítás közlésével a felperest becsmérleje, társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását kérte.

Álláspontja szerint az általa alkalmazott összehasonlítás jogsértés nélkül megtehető volt, valótlan tény pedig nem közölt.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A jogvita eldöntéséhez irányadó Smtv. 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállítása valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben és ehhez képest melyek a való tények.

Elsősorban azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a felperes által sérelmezett cikkbeli részlet kifejezetten a ... híradó számadatával volt kapcsolatos, de a valóság közléseként a felperes olyan közlemény közzétételét kérte, mely a csatorna teljes műsorstruktúrájára vonatkozott. Fellebbezésében pedig a teljes ... televíziós műsorszervezés összefüggéseire utalt.

Az alperesi írás valóban nem kizárólag a felperes ... hírműsorának nézettségéről szólt, hanem az megemlítette azt is, hogy az állami médiát kevesebben nézik, mint három hónappal azelőtt. Az alperes időpontok meghatározásával feltűntette, hogy az ... hírműsorát összesen hányan nézték, és abból okszerűen vonhatta le azt a következtetést, hogy a hírműsor nézettsége csökkent. Ugyanakkor nem kizárólag az adott hírműsor nézettségi adataiból kiindulva fogalmazott meg állítást az egész csatorna nézettségére.

Az alperes cikke kifejezetten a ... csatorna egy bizonyos híradójának nézettségére, vagyis a ... híradó nézettségének alakulásával foglalkozott és ennek számadatát a felperes más egyéb adatszolgáltatással sem vonta kétségbe, illetőleg támasztotta alá. Ennek a műsornak a kiemelése nyilvánvalóan azért volt lényeges, mert mint az alperes is utalt erre cikkében, a műsor az állami média egyik húzóműsora volt.

A cikknek nem voltak olyan összefüggései, melyre tekintettel az olvasó a közölteket tévesen értékelhette és a felperes maga sem kifogásolta a perben a megjelölt számszerűség helyességét. Ilyen körülmények között pedig az elsőfokú bíróság valótlan közlés hiányában helyesen döntött a helyreigazítás elutasításáról.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért köteles viselni az I. rendű alperes által szerkesztett lapot kiadó II. rendű alperes perköltségét a Pp. 239. §-ának utaló szabálya, és a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint.

A másodfokú perköltség az alperesi jogi képviselő, Pp. 67. § (2) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése szerinti jogtanácsosi munkadíj.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes személyes illetékmentességére tekintettel, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2016. március 10.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő